

ISSN:1306-3111

e-Journal of New World Sciences Academy
2011, Volume: 6, Number: 1, Article Number: 2B0065

SPORTS SCIENCES

Received: October 2010

Accepted: January 2011

Series : 2B

ISSN : 1308-7312

© 2010 www.newwsa.com

Süleyman Şahin

Manisa City Directorates of Youth and Sport

ssahin16@gmail.com

Manisa-Turkey

**SOSYAL DEĞİŞME SÜRECİNDE AİLELERİN ÇOCUKLARINI GÜREŞE YÖNELTME
EĞİLİMLERİNİN BELİRLENMESİ**

ÖZET

Çalışmanın amacı; sosyal değişme sürecinde ailelerin çocuklarını güreşe yönlendirmeye/yönlendirmeme nedenlerinin araştırılmasıdır. Bunun için; Bursa ilinde 10 ilköğretim okulunda eğitim gören 1135 öğrenci velisine anket uygulanmıştır. Çocukların spor tercihlerinde ailelerin belirleyici etkisi ve güreş sporuna olan yakınlığı güreşin çocuklar tarafından kabulünü kolaylaştıracak ve yaygınlaşmasını sağlayacaktır, hipotezinden hareket edilmiştir. Katılımcıların %32.3'ü çocuklarını güreşe yönlendirmeyi isterken; %48.7'si çocuklarının güreş yapmasını istememekte diğerleri ise kararsız kalmaktadır. Spor branş çeşitliliği ve sayısındaki artış dikkate alındığında; her üç katılımcıdan birinin çocuğunu güreşe yönlendirmek istemesi önemlidir. Çocukların güreş yapma isteği karşısında ise velilerin %36.2'si memnun olurken, %34.2'side karışmadıklarını belirtmişlerdir. Bu sonuç da, çocuklara güreşin sevdirmesi halinde ailenin desteğinin alınabileceği yönündedir. Yine ailelerin çocuklarını güreşme yönlendirmeye eğilimlerinde cinsiyet, yaş, gelir ve eğitim düzeylerine göre farklılıklar tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal değişme, Güreş, Spor, Çocuk, Aile

**DETERMINING THE TENDENCY OF FAMILIES ON CHILDREN'S ORIENTATION OF
WRESTLING IN THE PROCESS OF SOCIAL CHANGE**

ABSTRACT

The aim of this study is to search the reasons of parents' leading or not leading their children to wrestling in the process of social change. For this purpose, a survey is made to the parents of 1135 students in 10 elementary school in Bursa. It is known that parents are a determinant in the sport choices of children. We regard the assumption that parents' fondness for wrestling is important for children's choice of this sport and if children choose wrestling, the attitude of parents is determinant for the future of wrestling. In the research group, 32.3% want their children to choose wrestling, 48.7% do not want their children to wrestle and 19.0% state that they are indetermined about their children's choice of wrestling. When we consider the variety of branches of sports and the increase in the number of sports; it is important that one out of three attendants wants their children to choose wrestling. When their children want to chose wrestling, 36.2% of families are pleased and 34.2% of them say that they do not interfere. This conclusion shows that if children like wrestling, families will support them. Also, it is ascertained that the tendency of children's orientation to wrestling differs according to gender, age, income and level of education.

Keywords: Social Change, Wrestling, Sport, Children, Family

1. GİRİŞ (INTRODUCTION)

Toplumsal hayatın en belirgin özelliklerinden biri değişimdir. Özellikle günümüz toplumları sürekli gelişen yeni teknolojilerin etkisiyle her geçen gün biraz daha hızlanan bir değişim süreci yaşamaktadırlar. Bu süreçte değişen toplumlar değişmeden, değişmeyenler ise değişmeleri takip edememekten kaynaklanan sıkıntılara maruz kalmaktadırlar [1].

Her insan topluluğunun temel karakteristiğini de oluşturan değişme, belirli bir süre içinde doğada ve toplumda meydana gelen başkalaşım ve farklılık gösteren bir süreçtir ve dünyada tamamıyla statik bir toplum yoktur. "Dünya da hiçbir şey sabit değildir, değişme müstesna" sözü, hiçbir nesnenin aynı kalmadığını sürekli bir değişim halinde farklı biçim ve varlıklara dönüştüğünü ifade etmektedir [2]. Aynı şekilde "her şey akar, aynı ırmağa iki kez giremezsin, çünkü her girişinde başka sular geçer" [3], "her şey daha iyiye doğru gelişmektedir, bütün değişme "tekamül" den (gelişme) ibarettir, değişmeyen tek varlık Tanrı'dır, görülen dünya da hiçbir şey değişme ve yok olma süreçlerinden kurtulamaz" ifadeleri de evrensel ve sürekli değişimi anlatmaktadır [4].

Modern zamanlarda ise değişimin hızı ve kapsamı daha önceki dönemlere kıyasla devamlı artmaktadır. Özellikle son çeyrek yüzyılda hızlanan bilgi devrimi, teknolojik gelişmeler ve küreselleşme olarak isimlendirilen süreçle birlikte toplum yapıları, daha önce benzeri görülmemiş bir şekilde dönüşüme uğramaktadır [5]. Yine modernlik ve sonucunda ortaya çıkan yeni bir evre olarak küreselleşme, milli düzeyde birçok değerinde etkili rol oynamıştır.

Toplumsal değişme sürecinde, değişimin içeriğine bağlı olarak spor da değişmekte [6], kendine özgü değerler, normlar ve dil geliştirmektedir [7]. Bu durum sporun özellikle 20. yüzyılda örgütlenme, kitleselleşme, farklılaşma, globalleşme, çeşitlenme, siyasallaşma, sekülerleşme, profesyonelleşme, endüstrileşme, ticarileşme, bilimselleşme, cinsiyetsizleşme, estetikleşme ve erotikleşme gibi birçok yeni nitelik kazanmasına neden olmuştur [8].

Ayrıca tüm toplumlarda beslenme, barınma, eğitim vb. tüm genel gereksinimler ortaktır. Dünyanın en büyük sektörlerinden birisi haline alan spor da bilindiği gibi ortak bir gereksinimdir. Fakat temel gereksinimlerde olduğu gibi sporda da her toplumun tatmin tarzı farklılık göstermektedir. Spor evrensel bir kavram niteliği taşısa da, her toplumun bu olguya bakış açısında farklılık gözükmektedir. Sporda yaşanan bu değişimler ulusların geçmişten süzülüp gelen, sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel yapı ve yaşayıştan kaynaklanan, kısmen coğrafi özellikleri de bünyesinde barındıran spor kültürü anlayışlarının da değişmesine ve farklılaşmasına neden olmuştur [9].

Türk toplumunda da geleneksel sporların en önemlisi ve milli spor kimliğinde olan güreşin Türk halkının binlerce yıllık kültüründe önemli bir yeri vardır ve Türkçe konuşan tüm halklarda sosyal tabanlı yaygın bir spor olduğu da bilinmektedir [10]. Güreş günümüzde de hem geleneksel hem de modern biçimiyle mevcudiyetini sürdürmekte ve yukarıda belirtilen değişim süreçlerinden etkilenmektedir. Sosyal değişim süreci içerisinde sporun konumundaki değişimler, toplumun güreşe yaklaşımlarında da etkili olmuş ve bakış açılarını farklılaştırmıştır [11]. Bu süreçte güreşin toplumda manevi ve kültürel değerlerden bağımsız hale gelmediği, ancak toplumda güreş sporuna olan ilginin de azaldığı, ailelerin çocuklarını çoğunlukla güreşin dışındaki farklı spor branşlarına yönlendirdiği gözlenmektedir.

Tüm bunlar değerlendirildiğinde sosyal değişme sürecinde ailelerin güreş sporuna olan ilgi düzeyleri, çocuklarını güreş sporuna teşvik etme eğilimleri ve çocuklarının güreş yapma istekleri

karşısındaki olumlu/olumsuz tavırlarının belirlenmesi güreş sporunun gelecek kuşaklarda kabul düzeyinin artması, gelişimi ve popülaritesi açısından büyük önem taşımaktadır. Yine bu süreçte şimdiden önlemlerin alınması güreş sporu için gereklilik arz etmektedir. Bu doğrultuda araştırmanın amacı Türk güreşinin geleceğini oluşturacak ve güçlendirecek çocukların anne-balarının güreş sporuna karşı tutumlarını ve çocuklarını güreşe yönlendirme/yöneltilmemeye nedenlerinin incelenmesidir.

2. ÇALIŞMANIN ÖNEMİ (SIGNIFICANCE OF RESEARCH)

Güreş Türk toplumunda geleneksel sporların en önemlisi ve Türk halkının binlerce yıllık kültüründe önemli bir yeri olan sosyal boyutu geniş bir spor dalıdır. Ayrıca Olimpiyat Oyunları'nda ülkemize en fazla madalya getiren ve ülkemizin tanıtımını modern formuyla da en iyi şekilde başarıyla yapan bir spor dalıdır.

Yüzyıllarca Türk toplumlarında askeri, kültürel ve sportif amaçlı yapılan ve en popüler spor dalı olarak padişah saraylarında yer verilen, devletin en üst kademesinden en alt birimine kadar ilgi gösterilen ve toplumun sosyal yaşamının birçok bölümünde (düğünler, festivaller, cenazeler, şenlikler v.b.) yer alan güreşin, sosyal değişimin en hızlı şekilde yaşandığı çağımızda arka sıralarda kaldığı gözlenmektedir [12].

Bu araştırma, sosyal değişim sürecinde güreş sporunun geleceğini özellikle "çocuğunuzun güreş yapmasını ister misiniz? Onu bu yönde teşvik eder misiniz?" sorularına verilecek olumlu cevapların çokluğunun [13] ve çocukların güreş yapma istekleri karşısında velilerin olumlu tavırlarının belirleyeceğinin öneminden hareketle, Türk güreşinin geleceğini oluşturacak ve güçlendirecek çocukların anne-balarının bu çerçevede güreş sporuna karşı tutumlarını belirlemeye çalışarak gerekli tedbir ve çalışmalara ışık tutmaktır.

3. METERYAL VE YÖNTEM (MATERIAL AND METHOD)

Araştırma Bursa ilinde 2006 yılının ilk yarısında gerçekleştirilmiştir. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) 2000 yılı genel nüfus sayımı verilerine göre; Bursa'da toplam nüfus 2.125.140 kişi ve bu nüfusun içinde Bursa doğumluların sayısı 1.221.741 kişi olduğu ve geriye kalan yaklaşık bir milyon insanın 78 ayrı il ve 18 ayrı ülke doğumlu oldukları belirlenmiştir [14]. Bu da bizim için çalışmamızda Bursa'nın Türkiye'yi yansıtan illerden biri olduğunu göstermektedir.

Araştırma için hazırlanan 26 soruluk anket Bursa Valiliği tarafından alınan izin onayıyla il merkezi, ilçe ve köylerine bağlı 10 ilköğretim okullarında okuyan toplam 1500 öğrencinin velisine (anne-baba) uygulanmıştır. Araştırmada kullanılacak okullar belirlenirken Bursa ilinin sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel düzeyleri göz önünde bulundurulmuştur.

Araştırmada toplam 1500 adet anket formu bizzat araştırmacı tarafından ilgili ilköğretim okulu öğrencileri velilerine uygulanmak üzere okul öğrencilerine açıklamalar yapılarak verilmiş ve sınıf öğretmenleri vasıtasıyla geri dönüşümleri sağlanmıştır. Uygulanan anket formlarından 1250 adedi geri dönmüş ve geri dönen formlardan 115'inin geçersiz olduğu belirlenerek toplam 1135 adet anket formu değerlendirmeye alınmıştır. Toplanan anket formları bilgisayarda SPSS 16 istatistik programına yüklenerek frekans tabloları hazırlanmış ve gerekli görüldüğü durumlarda çapraz ilişkiler ve ki-kare analizleri yapılarak değerlendirilmiştir.

4. BULGULAR (FINDINGS)

- Güreşe İlgi Düzeyi:

Tablo 1. Güreş sporuna ilgi düzeyleri
(Table 1. Levels of interest in wrestling)

Değişkenler	S	%	Geçerli %
Evet	379	33.4	33.9
Hayır	739	65.1	66.1
Cevapsız	17	1.5	---
Toplam	1135	100.0	100.0

Araştırma grubunun güreş sporuna ilgi duyma düzeylerine göre frekans ve yüzdeleri Tablo 1'de görülmektedir. Araştırmaya katılanların %33.9'u güreş sporuna ilgi duyarken, %66.1'i ilgi duymadığını belirtmişlerdir. Örnek bireyler çoğunlukla güreş sporuna ilgi duymamaktadırlar.

Tablo 2. Güreşe ilgi duyma düzeyleri ile cinsiyet, yaş, eğitim ve gelir düzeyi ilişkileri
(Table 2. The relation between interest in wrestling and gender, age, education, level of income)

Değişkenler	Frekanslar		Evet	Hayır
	s	%	%	%
Cinsiyet				
Kadın	563	49.6	12,8	87,2
Erkek	572	50.4	54,3	45,7
$X^2= 215,326$ S.D: 1 P= 0,000				
Yaş				
30'dan küçük	34	3,0	12,1	87,9
31-40 Arası	535	47,4	27,8	72,2
41-50 Arası	493	43,8	39,7	60,3
51-60 Arası	59	5,3	49,2	50,8
60 ve üzeri	6	0,5	83,3	16,7
$X^2= 35,804$ S.D: 4 P= 0,000				
Eğitim Düzeyi				
İlkokul	499	44,2	30,3	69,7
Ortaokul	175	15,2	42,2	57,8
Lise	246	21,6	30,8	69,2
Üniversite	193	17,3	38,5	61,5
Lisansüstü	17	1,4	50,0	50,0
$X^2= 12,875$ S.D: 4 P= 0,012				
Gelir Düzeyi (Aylık)				
350 TL ve Altı	181	15.9	37,8	62,2
351-700 TL	356	31.4	34,1	65,9
701-1000 TL	251	22.1	36,3	63,7
1001-1500 TL	154	13.6	33,1	66,9
1501-2500 TL	106	9.3	26,9	73,1
2501 TL ve Üstü	52	4.6	37,3	62,7
$X^2= 4,174$ S.D: 5 P= 0,525				

Araştırma grubunun cinsiyet, yaş, eğitim ve gelir durumlarına göre frekans ve yüzdeleri Tablo 2'de verilmiştir.

Katılımcıların %49.6'sı kadın, %50.4'ü erkektir. Katılımcıların %47.5'ini 31-40 yaş aralığı, %43.7'sini 41-50 yaş aralığı oluşturmaktadır. 30'dan küçük olanların oranı sadece %3'dür. Katılımcıların %5.7'sini 51-60 ve 60 yaş üzeri oluşturmaktadır. Örnek bireylerin büyük çoğunluğu 31-40 yaş ve 41-50 yaş aralığındadır.

30'dan küçük olanlarla 51-60 ve 60 yaş üzeri olanların oranının düşük olması anketin ilköğretim çağındaki öğrenci velilerine yaptırılmasından dolayı beklenen bir sonuçtur.

Yine araştırma grubunun %44.2'si ilkokul, %37.3'ü ortaokul yada lise mezunudur. Üniversite düzeyinde eğitim almış olanlar %17.1, lisansüstü eğitim almış olanlar ise sadece % 4.9'dur.

Gelir düzeyine göre de katılımcıların %4.7'sinin 2501 TL ve üzerinde, %9.6'sının 1501-2500 TL, %14.0'nün 1001-1500 TL, %22.8'inin 701-1000 TL, %32.4'dünün 351-700 TL arasında aylık gelire sahip oldukları görülmektedir. 351 TL'nin altında geliri olanlar ise %16.5'dir. Örnek bireylerin ağırlıklı olarak 351-700 TL ve 701-1000 TL (%55.2'si) arasında gelir grubunda oldukları görülmektedir.

Araştırma grubunun güreşe ilgi duyma düzeyleri ile değişkenler arasındaki ilişkilerde Tablo 2'de bütün olarak gösterilmiştir. Cinsiyete göre kadınların güreşe ilgi düzeyi yaklaşık %13, erkeklerin ise %54 olduğu görülmektedir. İki cins arasındaki bu farklılık istatistik açıdan yüksek düzeyde anlamlı bir ilişki olarak kabul edilmektedir ($P<0,01$).

Yaş artışına paralel olarak güreşe ilgi duyma düzeyinde düzenli bir artışın olması dikkat çekmektedir. Bu durum istatistiksel olarak çok anlamlı bir ilişkiyi göstermektedir ($p<0,01$). Güreşe ilginin "yaş"tan bağımsız olmadığı açıkça belirlenmiştir. Açık bir ifade ile yaş arttıkça güreşe ilgi duyma düzeyi artmaktadır.

Yine Tablo 2'de eğitim düzeyi ile güreşe ilgi duyma düzeyi arasındaki ilişki görülmektedir. Genel olarak eğitim seviyesi yükseldikçe güreşe ilginin arttığının görülmesi iki değişken arasındaki anlamlı ilişkiyi gösterirken ($p<0,05$), güreşe ilginin ortaokul düzeyinde %42,2 ile lise ve üniversite düzeylerinden daha yüksek oranda bulunması istatistiksel olarak anlamlı bulunan bu ilişkinin açıklanmasını biraz zorlaştırmaktadır. Lisansüstü düzeyinde %50 oranla en yüksek seviyeye ulaşan güreşe ilgi duyma düzeyi üniversite mezunlarında %38,5'e, lise mezunlarında %30,8'e düşmektedir. Güreşe ilgi düzeyinin % 30,3'le en düşük seviyede ilkokul mezunlarında olduğu görülmektedir.

Güreşe ilgi duyma düzeyi ile gelir düzeyi arasında da anlamlı bir ilişkinin olmadığı ($p>0,05$) Tablo 2'de görülmektedir. Araştırma grubunda gelir seviyesi en düşük olan "350 TL ve altı" ve gelir seviyesi en yüksek olan "2501 TL ve üzeri" düzeylerinde güreşe ilginin yaklaşık %38 oranında en yüksek seviyede olması güreşe ilgi duyma düzeyinin gelir düzeyinden bağımsız olduğunu açıkça göstermektedir.

• Çocukları Güreşe Yönelme:

Tablo 3. Çocukları güreşe yönelme
(Table 3.Orientation of children to wrestling)

Değişkenler	S	%	Geçerli %
Evet	365	32.2	32.3
Hayır	550	48.5	48.7
Kararsızım	214	18.9	19.0
Cevapsız	6	0.5	---
Toplam	1135	100.0	100.0

Araştırma grubunun çocuklarını güreşe yönelme durumlarının frekans ve yüzdeleri Tablo 3'de belirtilmiştir. Katılımcıların %32.3'ü çocuklarının güreş yapmasını istemekte, %48.7'si çoğunlukla çocuklarının güreş yapmasını istememekte ve %19.0'uda çocuklarına güreş yaptırmada kararsız olduklarını belirtmektedirler. Örnek

bireyler ağırlıklı olarak çocuklarını güreşe yönlendirmek istememektedirler.

Tablo 4. Çocukları güreşe yöneltme ile cinsiyet, yaş, eğitim ve gelir düzeyi ilişkileri

(Table 4. The relation between orientation of children to wrestling and gender, age, education, level of income)

Değişkenler	Evvet	Hayır	Kararsızım
	%	%	%
Cinsiyet			
Kadın	21,5	60,1	18,3
Erkek	43,0	37,4	19,6
$X^2= 70,593$ S.D= 2 P= 0,000			
Yaş			
30'dan küçük	23,5	44,1	32,4
31-40 Arası	26,4	53,9	19,8
41-50 Arası	37,0	46,5	16,5
51-60 Arası	50,0	29,3	20,7
60 ve üzeri	50,0	16,7	33,3
$X^2= 31,179$ S.D: 8 P= 0,000			
Eğitim Düzeyi			
İlkokul	35,4	45,7	18,9
Ortaokul	31,8	52,0	16,2
Lise	30,3	49,2	20,5
Üniversite	26,9	53,9	19,2
Lisansüstü	41,2	29,4	29,4
$X^2= 9,601$ S.D: 8 P= 0,294			
Gelir Düzeyi (Aylık)			
350 TL ve Altı	40.3	46.4	13.3
351-700 TL	36.8	43.0	20.2
701-1000 TL	33.5	45.4	21.1
1001-1500 TL	25.5	54.9	19.6
1501-2500 TL	22.6	62.3	15.1
2501 TL ve Üstü	17.3	63.5	19.2
$X^2= 30,040$ S.D: 10 P= 0,001			

Tablo 4'de erkeklerin %43,0'ü, kadınların ise sadece %21,5'i çocuklarını güreşe yönelttiği görülmektedir. Erkeklerin kadınlara oranla $\frac{1}{2}$ oranında daha fazla çocuklarını güreşe yöneltmeleri iki değişken arasındaki yüksek anlamlılık düzeyini ($p<0,01$) göstermektedir. Araştırma grubunun çocuklarını güreşe yöneltmeleri ile yaş arasında yüksek düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu ($p<0,01$) belirlenmiştir. Çocuklarını güreşe yöneltenlerin yaş artışına bağlı olarak yükselmesi iki değişken arasındaki yüksek anlamlılık düzeyini açıkça göstermektedir.

Gelir düzeyi ile çocuklarını güreşe yöneltme arasında da yüksek düzeyde anlamlı bir ilişki ($p<0,01$) görülmektedir. Çocuklarını güreşe yöneltenlerin alt gelir grubunda, yönelmeyenlerin ise üst gelir gruplarında görülmesi çocukları güreşe yöneltme ile gelir düzeyi arasındaki ilişkiyi göstermektedir. Kısaca gelir seviyesi düşük olan ailelerin, çoğunlukla çocuklarını güreşe yönlendirdikleri görülmektedir. Ayrıca çocukları güreşe yöneltme ile eğitim düzeyi arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 5. Çocukları güreşe yönettme nedenleri
(Table 5. The causes of leading children to wrestling)

Değişkenler	S	%
Güçlü Kuvvetli Olması İçin	200	50.5
Para Kazanma Fırsatları Sunduğu İçin	34	8.7
Ata Sporumuz Olduğu İçin	303	77.7
Güreşi Sevdiğim İçin	197	50.5
Ailemin ve Çevremin Güreşe Önem Verdiği İçin	73	19.0
Toplam	365	100.0

Araştırma grubundan çocuklarının güreş yapmasını isteyen velilerin çocuklarını güreşe yönettme nedenlerinin frekans ve yüzdeleri Tablo 5’de görülmektedir. Katılımcıların çocuklarını güreşe yönettme nedenleri arasında %77.7 oranında büyük çoğunlukla ata sporu olması, %50.5 oranında güçlü kuvvetli olması ve güreşi sevdiğim için ifadeleri belirtilmiştir. %19.0’u ailemin ve çevremin güreşe önem verdiği için ve %8.7’side para kazanma fırsatları sunduğu için çocuklarını güreşe yönettme istediklerini belirtmişlerdir. Örnek bireylerin ağırlıklı olarak çocuklarını güreşe yönettme nedenleri ata sporu olduğu için, çocuğumun güçlü-kuvvetli olması için ve güreşi sevdiğim için ifadeleridir.

Tablo 6. Çocukları güreşe yönettme nedenleri
(Table 6. The causes of not leading children to wrestling)

Değişkenler	S	%
Zor Bir Spor Olduğu İçin	357	63.0
Para Kazanma Fırsatlarının Çok Az Olduğu İçin	66	11.7
Medyatik ve Popülerliğinin Çok Az Olduğu İçin	31	5.5
Güreşi Sevmediğim İçin	235	41.8
Çağdışı Bir Spor Olduğu İçin	47	8.4
Toplam	550	100.0

Araştırma grubundan çocuklarının güreş yapmasını istemeyen velilerin çocuklarını güreşe yönettme nedenlerinin frekans ve yüzdeleri Tablo 6’da görülmektedir.

Katılımcıların çocuklarını güreşe yönettme nedenleri arasında %63.0 oranında güreşin çok zor bir spor olması, %41.8 oranında güreşi sevmemeleri, %11.7 oranında para kazanma fırsatlarının çok az olması, %8.4 oranında güreşin çağdışı bir spor olarak görülmesi ve %5.5 oranında medyatik ve popülerliğinin çok az olmasının sıralandığı görülmektedir. Örnek bireyler ağırlıklı olarak güreşin zor bir spor olduğunu ve güreşi sevmediklerini belirterek çocuklarını güreşe yönlendirmek istememektedirler.

Tablo 7. Çocuklarının güreş yapma istekleri karşısında velilerin tavrı
(Table 7. The attitudes of parents for children’s enthusiasm for wrestling)

Değişkenler	S	%	Geçerli %
Memnun Olur ve Her Halükarda Desteklerim	409	36.0	36.2
İyi Para Kazanacaksa Desteklerim	30	2.6	2.7
Karışmam	386	34.0	34.2
Vazgeçirmeye Çalışırım	195	17.2	17.3
Asla İzin Vermem	109	9.6	9.7
Cevap Vermeyen	6	0.5	--
Toplam	1135	100.0	100.0

Araştırmaya katılan grubun çocuklarının güreş yapma istekleri karşısındaki tavırları Tablo 7'de verilmiştir.

Çocuklarının güreş yapma istekleri karşısında velilerin %36.2'si memnun olur ve her halükarda desteklerim, %34.2'si karışmam, %17.3'ü vazgeçirmeye çalışırım, %9.7'si asla izin vermem ve %2.7'side iyi para kazanacaksa desteklerim cevabını vermişlerdir. Araştırma grubunun %70.4 oranında, çoğunlukla memnun olur, her halükarda desteklerim ve karışmam tavrı, çocuklara güreşin sevdirmesi halinde ailenin de büyük oranda desteğinin alınabileceğini gösterir niteliktedir.

Yine çocuğumun güreş yapmasına asla izin vermem ve vazgeçirmeye çalışırım diyenlerin oranı da %27.0'dir. Örnek bireyler tavırlarını ağırlıklı olarak (%70.4); "memnun olur, her halükarda desteklerim" ve "karışmam" şeklinde belirtmişlerdir. Bununda güreşin gelecekteki potansiyeli adına olumlu bir bulgu olduğunu söyleyebiliriz.

• **Çocukların Güreş Yapma İsteklerine Velilerin Tavrı:**

Tablo 8. Çocuklarının güreş yapma istekleri karşısında velilerin tavrı ile cinsiyet, yaş, eğitim ve gelir düzeyi ilişkileri
(Table 8. The relation between the attitudes of parents for children's enthusiasm for wrestling and gender, age, education and level of income)

	Memnun Olur ve Her Halükarda Desteklerim	İyi Para Kazanacaksa Desteklerim	Karışmam	Vazgeçirmeye Çalışırım	Asla İzin Vermem	Toplam
	%	%	%	%	%	%
Cinsiyet						
Kadın	27,2	2,7	35,2	23,0	11,9	49,8
Erkek	45,1	2,6	33,2	11,6	7,4	50,2
Toplam	36,2	2,7	34,2	17,3	9,7	100,0
X ² = 52,265 S.D: 4 P= 0,000						
Yaş						
30'dan küçük	38.2	5.9	26.5	14.7	14.7	3,0
31-40 Arası	31.0	3.4	32.7	21.2	11.7	47,5
41-50 Arası	39.5	1.6	36.7	14.3	7.9	43,8
51-60 Arası	50.0	3.4	32.8	10.3	3.4	5,2
60 ve üzeri	66.7	0.0	16.7	16.7	0.0	0,5
Toplam	36.1	2.7	34.2	17.4	9.6	100.0
X ² = 33,676 S.D: 16 P= 0,006						
Gelir Düzeyi						
350 TL ve Altı	39.8	3.9	26.5	12.7	17.1	16.5
351-700 TL	39.5	3.1	31.5	16.5	9.4	32.2
701-1000 TL	37.5	0.8	35.9	18.7	7.2	22.9
1001-1500 TL	34.2	2.6	41.4	15.1	6.6	13.9
1501-2500 TL	28.3	3.8	34.9	25.5	7.5	9.7
2501 TL ve Üzeri	23.1	1.9	46.2	23.1	5.8	4.8
Toplam	36.5	2.7	34.1	17.4	9.4	100.0
X ² = 43,286 S.D: 20 P= 0,002						
Eğitim Düzeyi						
İlkokul	37,9	2,6	33,3	14,5	11,7	44,1
Ortaokul	35,5	2,9	32,6	19,8	9,3	15,3
Lise	34,6	3,3	35,0	18,7	8,5	21,9
Üniversite	34,2	2,1	36,8	20,7	6,2	17,2
Lisansüstü	41,2	0,0	41,2	5,9	11,8	1,5
Toplam	36,2	2,7	34,3	17,2	9,7	100,0
X ² = 13,543 S.D: 16 P= 0,633						

Çocukların güreş yapma istekleri karşısında velilerin tavrı ile değişkenler arasındaki ilişkiler Tablo 8'de belirtilmiştir. Cinsiyete göre bakıldığında, çocuklarının güreş yapma istekleri karşısında erkeklerin %45,1'i "memnun olur ve her halükarda desteklerim" derken kadınların sadece %27,2'sinin bu görüşe katılmaları, iki değişken arasındaki yüksek anlamlılık düzeyini ($p < 0,01$) açıkça göstermektedir. Ayrıca çocuklarının güreş yapma istekleri karşısında, "vazgeçirmeye çalışırım" tavrının erkeklere oranla yaklaşık kadınlarda iki kat daha fazla olması da dikkat çekmektedir.

Çocuklarının güreş yapma istekleri karşısında velilerin tavrı ile yaş arasındaki ilişkiye bakıldığında ise velilerin "memnun olur ve her halükarda destek veririm" tavrının yaş artışına paralel olarak artması ve "asla izin vermem" tavrının da yaş artışına paralel olarak azalması aralarındaki yüksek anlamlılık ilişkisini ($p < 0,01$) açıkça göstermektedir.

Yine araştırma grubunun gelir düzeyi ile çocuklarının güreş yapma istekleri karşısındaki ilişki Tablo 8'de incelenmiş ve aralarında yüksek seviyede anlamlı bir ilişki ($p < 0,01$) tespit edilmiştir. Çocuklarının güreş yapma istekleri karşısında tavır düzeylerinden en uç düzeylerde bulunan "memnun olur ve her halükarda desteklerim" ve "asla izin vermem" tavrılarında en alt gelir seviyesindeki grubun yaklaşık %40 ve %17 oranında en yüksek seviyede öncelikli oldukları görülmektedir. Her iki uç tavidan "memnun olur ve her halükarda desteklerim" tavrında gelir düzeyi düştükçe katılımın artması ve "asla izin vermem" tavrında gelir düzeyi arttıkça katılımın düşmesi iki değişken arasındaki yüksek anlamlılık ilişkisini ($p < 0,01$) açıkça göstermektedir. Bunun yanında "vazgeçirmeye çalışırım" ve "karışmam" tavrılarında üst düzey gelir seviyesindekilerin, "iyi para kazanacaksa desteklerim" tavrında ise alt düzey gelir seviyesindekilerin öncelikli tavrı dikkat çekmektedir.

Araştırma grubunun çocuklarının güreş yapma istekleri karşısındaki tavrı ile eğitim düzeyi arasında ise anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p > 0,05$). Ancak lisansüstü mezunlarının "memnun olur ve desteklerim", "karışmam" ve "asla izin vermem" tavır düzeyinde en yüksek seviyede görüş bildirmesi, "iyi para kazanacaksa desteklerim" düzeyinde ise hiç görüş bildirmemesi ve üniversite mezunlarının "vazgeçirmeye çalışırım" tavır düzeyinde en yüksek seviyede görüş belirtmeleri dikkat çekici bir durum olarak görülmektedir.

5. SONUÇLAR (CONCLUSIONS)

Sosyal değişme sürecinde ailelerin çocuklarını güreşe yöneltme ve yöneltmeme eğilimlerinde güreş sporuna olan ilgilerinin de önemli olacağı düşüncesiyle araştırma grubuna güreş sporuna olan ilgileri sorulmuştur. Katılımcıların %33,9'u güreş sporuna ilgi duyarken, %66,1'i ilgi duymadıklarını belirtmişlerdir (Tablo 1). Bu sonucun istatistiksel açıdan düşük bir yüzdeyi gösterdiği görülmektedir. Buna karşılık son yüzyılda modern sporların toplum hayatına girmesiyle spor branşlarının sayısındaki artış ve rekabet düşünüldüğünde konunun tüm spor branşları içerisinde günümüz koşulları ve toplumsal dinamikler açısından önem arz ettiği söylenebilir.

Ayrıca çalışmamızda güreşe ilgi duyma düzeyi ile cinsiyet, yaş ve eğitim düzeyi arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur (Tablo 2). Güreşe erkeklerin daha çok ilgi duydukları, yaş artışına bağlı olarak ilginin arttığı ve eğitim düzeyi yükseldikçe güreşe ilginin arttığı tespit edilmiştir. Ayrıca toplumsal algılaması geleneksel bir spor dalı olan güreşe ilgi ile gelir düzeyi arasında ise istatistikî açıdan anlamlı bir ilişkiye rastlanılmamıştır.

Bu konuyla ilgili benzer çalışmalar incelendiğinde ise bazı farklı sonuçlarla karşılaşılmıştır. Koçyiğit'in yaptığı bir çalışmada

güreşe daha çok ekonomik yönden düşük, mesleki ve eğitim düzeyi olarak da alt tabakada yer alan ailelerden ilginin olduğu tespit edilmiştir. Aynı zamanda toplumumuzun geçirmekte olduğu toplumsal, ekonomik ve kültürel değişim sonucuna bağlı olarak güreşin üst ve orta tabakanın tercihinin dışında kaldığı vurgulanmıştır [15]. Bizim çalışmamızda ise güreşe ilgi ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Çalık ve Pepe'nin Isparta ve Burdur illerinde yaptığı bir başka çalışmada da, güreş branşını seçenlerin, genel olarak anne ve baba eğitim düzeylerinin ortaokul mezunu olduğu belirtilmiştir [16]. Bizim çalışmamızda ise eğitim düzeyi yükseldikçe güreşe ilginin arttığı sonucu Çalık ve Pepe'nin bulgularıyla zıtlık oluşturmaktadır.

"Çocuğunuzun güreş yapmasını ister misiniz? Onu bu yönde teşvik eder misiniz?" sorularına verilecek olumlu cevapların çokluğu güreş sporunun geleceğinde belirleyici olacağı [13] vurgusundan hareketle, araştırma grubunun çocuklarını ve yakınlarını güreşe yönlendirme durumları sorulmuş; araştırma grubunun %32.3'ü çocuklarının güreş yapmasını isterken, %48.7'si karşı çıkmakta, %19.0'u ise bu konuda kararsız kalmaktadır (Tablo 3). Bu bulgular istatistiksel olarak düşük bir düzey olarak görülebilir, buna karşılık konunun modernleşme sürecinde toplumun ve sporun gelişim ve değişim dinamikleri düşünülerek tüm spor branşları içinde ele alınıp değerlendirilmesi gerekliliğinin olduğu söylenebilir. Bununla beraber Türkiye'de kaç spor branşında velilerin bu düzeyde çocuklarına yönlendirme yaptığı veya yapmadıklarının önem arz ettiği de söylenebilir.

Farklı açıdan benzerlik gösteren Güngör'ün çalışmasında da, "çocuğunuzun ve bir yakınınızın üst seviyede bir sporcu olmasını isterseniz hangi spor branşını tercih edersiniz?" sorusunda futbol (%59.0), basketbol (%13.0), güreş (%7.4) olarak sıralandığı [9] görülürken tercihlerde ekonomik ve pek çok diğer faktörün etkili olduğu belirtilmiştir.

Sosyal değişme ve modernleşme süreçleri modern sporların yaygınlaşması geleneksel sporların ise etkinliğinin azalması gibi sonuçlar doğururken [17], geleneksel formlar taşıyan güreşin, futbol ve basketboldan sonra tercih edilmesinde "Ata Sporu" olarak algılanmasının etkisinin önemli olduğu söylenebilir. Yine araştırmamızda her üç veliden birinin çocuğunu güreşe yönlendirmek istemesi ve Güngör'ün çalışmasında da katılımcıların futbol, basketbol branşından sonra güreşi tercih etmeleri [9] hem Türk toplumu ile güreş sporu arasındaki geleneksel ve tarihsel bağlantıya vurgu yapması hem de güreşin toplumdaki yeri ve önemi açısından önemli bir sonuçtur.

Ayrıca çocukları güreşe yönlendirmeye sosyal değişkenler açısından incelendiğinde cinsiyet, yaş ve gelir düzeyi ile anlamlı bir ilişkinin olduğu görülmektedir. Erkeklerin kadınlara oranla yaklaşık iki kat daha fazla çocuklarını güreşe yönlendirmek istedikleri, ileri yaşlarda olanların çocuklarını güreşe yönlendirmede öncelikli olduğu, gelir seviyesi düşük ailelerin çocuklarını daha fazla güreşe yönlendirdikleri tespit edilmiştir.

Katılımcıların çocuklarını güreşe yönlendirmeye nedeni olarak %77.7 oranında büyük çoğunlukla güreşin "ata sporu" olmasını belirtmeleri (Tablo 5) toplumla güreş arasındaki manevi bağın bir ölçütü olarak değerlendirilebilir. Bununla birlikte %50.5 oranında çocuklarının güçlü kuvvetli olması ve güreşi sevdikleri ifadeleri Türk milletinin özünde güreş sevgisi ve güçlülük duygusu olduğunun bir göstergesi olarak kabul edilebilir. Bu bağlamda katılımcıların çoğunlukla çocuklarını güreşe yönlendirmeye nedenlerinin manevi değerler üzerine kurulu olduğunu söyleyebiliriz.

Katılımcıların çocuklarını güreşe yönlendirmeye nedenleri arasında ise %63.0 oranında güreşin çok zor bir spor olmasını çoğunlukla belirtmiş olmaları da (Tablo 6), günümüzde toplumların daha çok sağlık

için spora yöneldiğinin ve daha hedonist bir yapıya yönelmenin bir göstergesi olarak değerlendirilebilir.

Çocuklarının güreş yapma istekleri karşısında da velilerin %36.2'si memnun olacaklarını, %34.2'si karışmayacaklarını ve %17.3'ü vazgeçirmeye çalışacaklarını belirtmişlerdir (Tablo 7). Çocuklarının güreş yapmak istemeleri durumunda memnun olacak veya karışmayacak velilerin büyük çoğunlukla %70.4 oranında olması, çocuklara güreşin sevdirmesi halinde ailenin de büyük oranda desteğinin alınabileceğini gösterir niteliktedir.

Çocuklarının güreş yapma istekleri karşısında velilerin tavrı sosyal değişkenler açısından incelendiğinde ise (Tablo 8), erkekler kadınlara oranla yaklaşık iki kat daha fazla "memnun olur ve her halükarda desteklerim" tavrını sergilerken, kadınlar yaklaşık erkeklerin iki katı "asla izin vermem" şeklinde olumsuz bir tavır belirtmişlerdir. Yine ileri yaşta olanların çocuklarını destekler tavrına karşı, düşük yaş seviyesinde olanların ise "asla izin vermem" tavrında öncelikli olması, ayrıca alt gelir düzeyinde olanların çocuklarını destekler tavrına karşın, yüksek gelir seviyesinde olanların karşı tutumda olmaları önemli bulgular olarak görülmektedir.

Çocukların güreşe yönelmesinde ailenin önemli rol oynadığı Çolakoğlu'nun güreşçiler üzerinde yaptığı bir çalışmada da görülmektedir. Çolakoğlu'nun çalışmasında; güreşçilerin çoğunluğunun, güreşe başlamalarına 1. derecede etki eden en önemli faktörün "ailem" olduğu belirlenmiştir [18]. Tabii burada çocuğun sevgiyle bağlı olduğu anne faktörü öncelikle düşünülmelidir. Bundan dolayı annelerin ve dolayısıyla kadınların çocuklarını güreşe yönlendirmesi ve sevdirmesinin güreş için önemli bir kazanım olacağı düşünüldüğünde, kadınların güreşe katılım fırsatlarını engelleyen unsurların tespit edilmesi, güreş sporuna olan ilgilerinin arttırılması ve güreş organizasyonlarına katılımlarını sağlamak için gerekli tedbirlerin alınması gerekmektedir.

Bunun yanında çocuklara güreşin sevdirmesi ve öğretilmesinin en etkin yolunun eğitim sürecinde okullarda güreşin yaygınlaştırılması ve ders olarak müfredata konulmasıyla sağlanabileceği düşünülebilir. Çocuklara ve gençlere güreş sporunu tanıtmak ve sevdirmek için okullarda güreş sporunun müfredat programına alınabilmesi hususunda gerekli düzenlemelerin yapılması ve güreşi tanıtıcı yayın organlarının çoğaltılması da önemli gereklilikler olarak değerlendirilmelidir. Ayrıca Türk toplumu ile güreş sporu arasındaki geleneksel ve tarihsel bağlantıda düşünüldüğünde, güreşin sadece bir spor faaliyeti olarak değil, geleneksel, kültürel ve tarihsel boyutlarıyla da değerlendirilip tanıtım ve faaliyet açısından zenginleştirilmesi de önemli olacaktır.

KAYNAKLAR (REFERENCES)

1. Arslantürk, Z. ve Amman, M.T., (2001). Sosyoloji. Çamlıca Yayınları, ss: 387-411, İstanbul.
2. Dönmezer, S., (1990). Sosyoloji. Beta Yayıncılık, ss: 114-428, İstanbul.
3. Giddens, A., (1995). Sociology. UK, pp: 650.
4. Eröz M., (1973). İktisat Sosyolojisine Başlangıç. İstanbul Üniversitesi Yayınları, ss: 296.
5. Canbaz, S., (2004). Değişen Toplumda Spor ve Din. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, ss: 6-18.
6. Öztürk, F., (1998). Toplumsal Boyutlarıyla Spor. Bağırğan Yayınevi, ss: 74-75, Ankara.
7. Tezcan, M., (1991). Toplumsal Değişme ve Spor Ahlakı ve Spor Felsefesi Yeni Yaklaşımlar (Ed.: Atilla Erdemli). İstanbul.

8. Amman, M.T., (2000). Sporda Sosyal Bilimler (Ed.: İkizler, H.C.). Alfa Yayınevi, ss: 99-132, İstanbul.
9. Güngör, B., (2003). Türkiye’de Güreş ve Diğer Sporlara Sosyolojik Açıdan Bakış. Yüksek Lisans Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ss: 1-96.
10. Suci, A., (1987). Turkiylarning Millig Terbiyesi (Cilt: I). Pedagoji Üniversitesi, İlmîy Jurnili, Şincang.
11. Fraser, S., (2001). Wrestling International Newsmagazine. Volume 7, Issue 9.
12. Şahin, S., (2006). Sosyal Değişme Sürecinde Türkiye’de Güreş Sporunun Toplumsal Dinamikleri. Doktora Tezi, M.Ü. Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
13. Amman, M.T., (2005). Küreselleşmenin Kültürel Boyutları ve Kırkpınar. I. Tarihi Kırkpınar Sempozyumu, Edirne.
14. Genel Nüfus Sayımı (2002). (Nüfusun Sosyal ve Ekonomik Nitelikleri) Bursa, Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası, Ankara.
15. Koçyiğit, F., (1997). Toplumsal Yapının Çocuklarda Sportif Branş Seçme Üzerine Etkisi. Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri II. Ulusal Kongresi Bildirileri, ss: 433-439, Ankara.
16. Çalık, F. ve Pepe, K., (1998). Sosyo Ekonomik Yapının Spor Branşı Seçimine Etkisi. Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Yüksek Okulu I. Spor Kongresi Bildiri Özetleri, 16-18 Mart, Erzurum.
17. Karahüseyinoğlu, M.F., (2008). Geleneksel Türk Sporlarındaki Modern Spor Yansımaları (Cilt: III). e-Journal of New World Sciences Academy.
18. Çolakoğlu, T., (2000). Sporun Topluma Yaygınlaştırılmasında Medyanın Etkisi (Güreş Örneği). Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ss: 29,61.